

Előszó

Egy évforduló az embert óhatatlanul átgondolásra, az addig megtett út értékelésére készíti. Különösen helytálló ez akkor, ha a megtett út nem volt zökkenőmentes, és mint általában az életben, voltak virágzó és szürkébb időszakok is. A nagykanizsai múzeum történetére ez mind igaz. Nagykanizsán 1919-ben fogalmazódott meg egy óhaj, hogy múzeumot kellene létesíteni, azonban ez a terv csupán annyiban valósult meg, hogy a piarista gimnázium „régiségtára” kisebb-nagyobb megszakításokkal ugyan működött, de igazi gyűjtőtevékenység nem történt. A múzeumot hivatalosan 1949-ben alapították meg, és ekkor Dél-Zala történetének kutatását, a tárgyi emlékeinek gyűjtését tűzték ki feladatul. Azóta hatalmas fejlődésen ment át az intézmény, a kis tájmúzeumból több százszázalékos nagyszámú gyűjteménnyel rendelkező múzeummá vált. Az 1969-ben megjelent jubileumi emlékkönyv ugyan az akkori 50. évfordulót ünnepelte, de úgy gondoljuk, hogy az igazi múzeumalapítás az 1949. évhez kötődik.

Szándékunk az volt, hogy az 1949-es alapítás 50. évfordulójára ugyancsak jelentkezzünk egy jubileumi kötettel, de a kéziratok nagyon lassan gyűltek össze. Így más választásunk nem volt, mint, hogy a megjelenését elhalasztjuk. Úgy gondoljuk, hogy ez semmit nem von le a kötet tartalmának értékéből. A felkért szerzőktől azt kértük, hogy Dél-Zala történetével kapcsolatos munkákkal jelentkezzenek.

Az utóbbi évtized legkülönbözőbb jubileumi konferenciái, melyek előadásai nyomtatásban is megjelentek, mindenképpen meggyőzhetnek bennünket arról, hogy a szellemi értékeink térségünkben is becsülendők.

Azzal az üzenettel szeretnénk újtára bocsátani ezt a kötetet, hogy a sorok között érezzék a mögötte lévő munkát, a munka szeretetét, és a történelem iránt való elkötelezettséget.

Horváth László
múzeumigazgató

Nagykanizsa, 2003. október 15.

